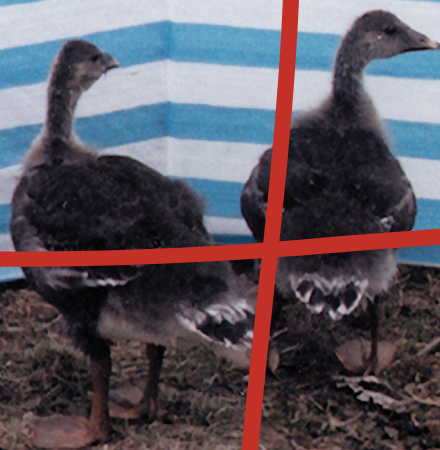

Raitoja

ELVI VALLIUS

©2014 Elvi Vallius

Kansi ja taitto: Raija Kristo

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-286-857-2

Raitoja

ELVI VALLIUS

Ah mie korvessa täällä,
vietän aikaani
maan päällä.
Leipä ei oo leviä
tie on kapia
vaan elo ehtoisia
hiljaisuus
kuin vauvana kehdomassa.

Sitä on ihminen lähtenyt moneen junnaan
aina on palattu lähtöasemalle
milloin helpottunein mielin,
joskus rättiväsyneenä tosi uupuneena.
Mielessä kaikkea ylitsepääsemättömiä kynnyksiä,
kun on väsynyt.
Näkee kaiken synkeänä
maalaillee piruja seinille,
muutakaan ei voi.
Ei ole ulospääsyä, on vain yksi pimeä käytävä:
synkkä kuin ukkospilvi
etsi sitten ulospääsyä
nyt tietää miltä tuntuu,
hämähäkin pyydykseen jääneeltä kärpäseltä.

Se on varma hidas kuolema
hyvin tuskallinen
hidas kuolema.
Se sama kun ihminen määrätään muutamiksi vuosiksi
nelinurkkaukseen asumaan,
ilman ulospääsyä
ilman yhteyksiä ulkomaailmaan.
Vankila on tähän verrattuna helpotus
siellä et ole yksin ja sinusta pidetään huolta.
Mieti sitä.

Tuska ja kipu
repivä risu
haava sisällä
vertavuotava.

Inho ja ahdistus:
väärä ja nöyryytys.

Kaikki on riistetty huijattu keinoin
joita ei pitäisi olla olemassa.
Älä usko kehenkään
älä luota kehenkään.

Kiroa ja kierrä pankit:
verovirastot
kirkkoherrat
laillisten asioiden valvojat
kaikki ovat samaa roskaa.
Laissa on paljon kaameata moskaa
pimeitä aukkoja kiertoteitä.

Elä kuin erakko eristyksessä
jos sulta joku kysyy:
vaikkapa nimikirjoitusta
kieltäydy kirjoittamasta
laita siihen vaikka risti
sano ettet osaa kirjoittaa
ettet, moista halua oppiakaan.

Mitä rikkain
sitä enemmän arvostettu herra
vaan, sen pahemmat metkut.

Pidä siis varas ja muista ei hän silti ole paras.

Ilonpäivät

Poistui, tuskan häivät
tuli eteen ilonpäivät
tehtiin uusi tutkimus
patalooginen avaus.
Veitsi viilsi haavan
selvittääkseen syyn
sairauteen moiseen
jota sisälläsi kannoit
jopa sille nimen annoit.
Kuoleman varjon kaveri
niin häntä itsekseksi kutsuit.
Tuskissasi armoa anelit
nyt on poissa tämä kaveri.
Leikkausarpi muistuttaa
olosta kivuliaasta.
Muistot silti hälvenevät
ajan myötä.

Kuoleman varjon kaveri,
älä puukota
älä lyö.
Pyydän jopa rukoilen
älä lannistettua enää lyö.
Uhrillesi lepo suo
niin hän juo voiman lähteestä
se uutta virkistystä eloon tuo.

Oi kuoleman varjon verho
siirry pois
rauha sieluun luo.

On aika elää
on aika miettiä
vain yksin
lohtuna eletty elämä
taakse jäänyt elämä.

Muistot ja kyyneleet
kohtalo eessä
kuoleman enkeli
käsi ojossa vana veessä.

Ketään et halua
onnesta kiittää
olet vapaa
ja lähtemään nyt
jos niin vaaditaan.

pilven reunalle istumaan
läheisimpiä ohjailet vaan
siis jos hyvin käy
me vielä uudestaan tavataan.

Raitoja: raitoja
paitoja: paitoja.
Elämän harmaata
elonpäivän ohijuoksua.
Ja nyt vain
vankilanraitoja
noita kummallisia paitoja.
Onko elon tiellä vielä muuta:
toiset aina soittaa suuta
toisille taas tosiasia lie.
Elo joskus käypi ahtaalle
kuin tyrmän muurit.
Ne puristaa ja sitoo
tumman masennuksen seitin
ihmisyyden päälle nitoo.

9 789522 868572